

„Dacă făceam un stagiul la Raiffeisen Bank nu cred că președintele Van Groeningen ar fi ieșit să joace squash cu mine...”

Alexandru Mănăilă-Maximean

Harvard University – Oportunități nelimitate

În general, pentru a reuși la Harvard nu trebuie să fii un tocalar. Școala are o tradiție de sute de ani în atragerea tinerilor interesați, indivizi inteligenți, dar și cu o viață extrașcolară deosebită. Prietenul meu foarte bun, Mike Morris, care este Harvard interviewer pentru România, are o zicală despre asta: „Harvard îi dorește pe cei mai buni din orice domeniu. Dacă, spre exemplu, ești cel mai bun din lume la împletit coșuri, atunci o să fii pe placul celor de la Harvard.” Cam asta este și ideea școlii, trebuie să știi matematică, engleză sau chimie, dar nu este de ajuns. Dacă ești un om plictisitor și nu ai o poveste interesantă sau nu știi să captezi atenția la un *cocktail party*, atunci poate Harvard nu te vrea.

Odată ajuns la Harvard există oportunități nelimitate pentru oricine. Aici mă refer atât la cele academice – profesorii mei de economie, spre exemplu, sunt laureați ai premiului Nobel sau foști membri ai Casei Albe – cât și la cele din viața socială, care este foarte

dezvoltată. Asta înseamnă că există cluburi – de la dezbateri politice sau reviste de investiții (de exemplu, eu scriu pentru *Harvard Investment Magazine*), până la cluburi de scrimă, golf sau canotaj.

Viața academică

Eu merg pe principiul *work hard, play hard*. Dacă la sfârșitul săptămânii studenții participă la evenimentele din campus, în timpul săptămânii majoritatea învață mult și biblioteca (cea mai mare bibliotecă universitară din lume) este locul unde pot fi găsiți. În general poți alege 4-5 cursuri, iar primele două săptămâni de școală se numesc *shopping period*, o perioadă în care studenții merg pe la cursuri și încearcă să descopere care dintre ele le plac și ce profesori sunt carismatici sau interesați. Piața economică americană se regăsește și aici: profesorii care nu plac nu vor avea studenți care să aleagă cursurile lor – o idee excelentă pentru a-i forța să concureze pentru studenții lor.

Viața socială

La sfârșitul săptămânii sunt petreceri sau *cocktail parties* organizate în campus. Mulți tineri sunt membri în *finals clubs*, cluburi de gentlemeni unde studenții facultății se întâlnesc pentru activități sociale sau diverse evenimente. Facultatea nu mai recunoaște aceste cluburi, deoarece ele nu acceptă femei. Kennedy, de exemplu, a fost membru în *Owl Club*, unde și colegul meu de cameră este înscris. Eu am fost membru al celei mai vechi reviste literare a facultății, *The Harvard Advocate*, în consiliul de afaceri, în care au fost și CEO-ul de la Microsoft sau Salman Rushdie.

Vara în Boston

Mulți aleg să își petreacă verile făcând un *internship*. Eu am lucrat la o bancă de investiții, *Brown Brothers Harriman*, care este una dintre băncile americane cu tradiție, fiind și cel mai vechi parteneriat din SUA. Am avut ocazia să lucrez direct cu conducerea băncii și să cunosc toți proprietarii băncii. Acesta este un lucru frapant în America, dar mie îmi place foarte mult: ierarhia este mult mai puțin definită ca în Europa. Dacă făceam un stagiul la *Raiffeisen Bank* nu cred că președintele Van Groeningen ar fi ieșit să joace squash cu mine sau ar fi mers să mâncăm împreună, ceea ce la *Brown Brothers* am făcut de foarte multe ori. În SUA acest lucru nu este exclus și ierarhia și vârsta sunt mai puțin importante. Ceea ce contează este capacitatea ta de a produce și de a face ceva constructiv, oriunde lucrezi. După serviciu, ca mulți alți tineri colegi, merg la clubul de yachting, în Boston – se navighează pe râul Charles.

Anul acesta, un prieten care lucra în divizia *private banking* m-a pus în legătura cu tatăl său, care este producător de filme în SUA și lansează o companie de entertainment împreună cu o echipă din Boston. În august am

fost numit *Director of Sales and Marketing* pentru această companie și am primit un pachet de acțiuni pentru a lucra *part-time* și pentru ei. Așadar, cred că oportunitățile sunt foarte numeroase în SUA, și mai ales la Harvard – trebuie doar să le valorifici.

Ajutorul financiar

Aici americanii sunt foarte generoși. Politica Harvard-ului este următoarea: te pun să îți trimiti candidatura, îți spun dacă ai fost acceptat sau respins și te întreabă abia după aceea dacă ai nevoie de bani. Această politică se numește *need blind* – dacă nu îți permiți să-ți finanțezi studiile, Harvard plătește atât studiile cât și cazarea în campus, mâncarea și banii de buzunar pentru a zbura în și din SUA sau a cumpăra haine. Este o politică excelentă a școlii, care creează un spirit de egalitate pentru toți candidații. Gândiți-vă că pentru patru ani de studiu, cei de la Harvard sunt dispuși să plătească integral 180.000\$. În campus studenții au posibilitatea să lucreze la bibliotecă sau în alte părți. În general plata se face cu ora, între 7 și 15\$ pe oră în funcție de slujbă, ceea ce nu este rău. Într-o perioadă am predat matematica pentru cei de anul întâi, care nu se descurcau la fel de bine. Pentru că sunt un spirit întreprinzător, am preferat să-mi dedic timpul explorând oportunități de afaceri în loc să lucrez pentru o sumă fixă. 🐦